

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Inhvmanitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

si fiant aliqua, quæ necessarii erant
omittenda, vel si ex animo interiori
contineatur beneficium: hoc enim di
recte contrariatur charitati debite be
nefactori. Posset tamen hoc esse venia
le ratione actus imperfecti, quia tunc
contemptus non esset perfecte cõtem
ptus. Alias ingratitude veniale pecca
tum est, plus & minus: secundum ma
iora, & minora beneficia recepta.

² CIRCUMSTANTIA ingrati tudi
nis, non est necessario explicanda in cõ
fessione, nisi quado aggravat infinite,
licet non mutet speciem: secundum
Caiet. ibi in summa, ut quando offen
sa in benefactorem est notabilis.

³ PROPTER ingrati tudinem pecca
ta dimissa redire dicantur ad hunc sen
sum: quia peccatum sequens, maius est
ceteris paribus, quam si aliquod nun
quam fuisset remissum. Ideo bonum
est confiteri circumstantiam ingrati tu
dinis, ut peccati gravitas appareat: ut
dicit Gul. de poenit. d. 2. ca. illa peccata.

sed non de necessitate: secundum Tho.
4. sentent. d. 2. Beneficiens a beneficio
cessare debet, quado ex beneficio quis
prior efficitur: secundum Thom. secun
da secundæ, supra, &c. omnis. 5. q. 1.

sic enim beneficium mali occasio fie
ret. Quando propter ingrati tudine re
uocatur donatio. supra, Donatio. 5. 14.

INHUMANITAS.

¹ INHUMANITAS peccatū est du
rioris cordis, quod misericordie
virtutem tollit, nec alteri compatitur,
& habet duas pessimas radices: videli
cet superbiam: quia tanti homo se exi
stimat, ut credat se a malo ledi nō pos
se. Quandoq; autem auaritiā, cum
propter auaritiā tenuit quis subue
nire in miseria positus. Thom. secunda
secundæ q. 11. 8. ar. 8. Est autem pecca
tum mortale, quando in articulo ne
cessitatis quis potest alteri succurrere,
& non vult: ut dictum est supra, Eleē
mosina. 5. 2. & 3. Vnde inhumanus
curandus est a superbia, auaritia, &
omissione, quæ eum opprimunt.

INIURIA.

¹ INIURIA proprie, & secundum
vniuersum loquendi, est id, quod fit con

tra alicuius honorem. ff. eod. l. 3. Et fit
primò re, ut cum manus violenta in
fertur. 17. q. 4. ca. si quis suadente. Se
cundò fit verbis conuitiando, vel con
tumeliam dicendo. cap. olim, de iniur.
Tertiò, iuris, cum librum, chartam,
vel historiam, ad alicuius infamiam
pertinētem quis scribit, componit, vel
in malo dolo fieri facit: ut cum perimit
scripturam cadere in terram: ut inue
niatur. ff. de verbor. signifi. l. late, vel
appendit in muro, aut huiusmodi: si
ue hoc faciat proprio, nomine, siue
alieno. vel si per dicta fecerit per aliud
quā per scripturam, ut per picturā,
vel aliud signum vergens in dedecus
proximi. 5. quæstion. 1. capitul. qui
dam. ff. de iniur. l. item apud Labeo
nem. 5. ait prætor. ne quid infamandi
causa fiat.

² INIURIA s. animo iniuriandi for
maliter, & lædendi proximi notabili
ter in fama, sine dudio mortaliter pec
cat: agit enim contra charitatem: secus
pro re parua. Si autem non habet ani
mum iniuriandi, tamen vel facto, vel
verbo, vel aliter facit aliquid non ad
uertens quod deperit aduerrere, ut si
iocose posuit schedulam: in qua con
tinebantur infamationes: licet nō hoc
intenderet, tamē peccauit mortaliter:
quia debuit cōsiderare quid ageret, &
quod hoc ex se malum erat: sicut de
eo, qui occidit inaduerter, quod de
bebat aduerrere. Si autem dixit, vel fe
cit aliquid, quod de se nō importabat
nisi paruam infamiam, vel nullam: ha
bens tamen animum satis iniuriandi
mortaliter peccauit: sicut qui paru fu
ratur animo furandi multum, si pos
set. Plus enim pensatur anionus apud
Deum, quā actus: quia voluntas pro
facto habetur apud ipsum, de poenit. d.
1. ca. omnis. & can. noli. Si autem facit
aliquid nō aptum de se generare ma
gnam infamiam, & sine animo malo,
ut puta, ex ioco, tamē sequitur magna
infamia, non propter hoc mortaliter
peccat: quia animus malus non fuit,
& factum non per se erat malum gra
ue, ex quo verisimiliter sequi posset
grauis infamia.